

2. Driftskapitalfonden.

(Dagsordenens punkt 39).

Plenarforsamlingen vedtog den 9. december 1953 med 52 stemmer, herunder de nordiske lande, medens 5 stemte imod, at lade driftskapitalfonden i perioden indtil 31. december 1954 forblive uforandret på \$ 21,5 mill. (jfr. beretning 7. samling sp. 140—141). Af kapitalen udgøres \$ 20 mill. af de beløb, der i sin tid er tilvejebragt som forskud af FN's medlemmer, medens restbeløbet er tilvejebragt ved overførsel af driftsoverskuddet fra 1950 og en del af driftsoverskuddet fra 1951.

3. Påligningsskalaen for medlemsbidrag.

(Dagsordenens punkt 42).

Fra udvalget for medlemsbidrag forelå der et forslag om bidragsskalaen for 1954, som viste ændringer i bidragsprocenten for ialt 22 stater. De største ændringer, som var foreslået, vedrørte bidragene fra De Forenede Stater og Sovjetunionen.

Den største reduktion foresloges med hensyn til USAs bidrag, således at dette for 1954 kom til at udgøre 33 $\frac{1}{3}$ pct. mod 35,12 pct. i 1953. På denne måde havde man nu nået det mål, som man opstillede i 1948, hvorefter ingen enkelt medlemsstat under normale forhold kunne komme til at yde et større bidrag end $\frac{1}{3}$ af de samlede udgifter; på samme tid indfrie man det løfte, der var givet USA på 7. plenarforsamling (jfr. beretning 7. samling sp. 141—143) om, at nedsættelsen for USAs vedkommende til 33 $\frac{1}{3}$ pct. skulle finde sted i 1954. For Storbritannien foreslog man en nedsættelse til 9,80 pct. mod 10,30 pct. i 1953, og bidragene fra Argentina, Brasilien, Ægypten, Indien, Iran, Pakistan og Sydafrika fik mindre nedsættelser. Til gengæld foreslog man forhøjelser for ialt 13 medlemsstater: Belgien, Bjelorusland, Colombia, El Salvador, Grækenland, Guatemala, Luxembourg, Mexico, Philippinerne, Polen, Ukraine, Venezuela og for Sovjetunionens vedkommende en forhøjelse fra 12,28 pct. i 1953 til 14,15 pct. i 1954.

Østbloklændene protesterede stærkt mod de skete forhøjelser, der betegnedes som urimelige og uretfærdige, både fordi gen-

opbygningen af disse lande efter krigen stadig kræver store ekstraordinære ofre, og navnlig fordi en aflastning af De Forenede Stater syntes dem urimelig bl. a. under hensyn til de store økonomiske og finansielle fordele, som FN's virksomhed i New York tilførte USA.

Et fra Grækenlands side fremsat ønske om under hensyn til de ved jordskælvet i august 1953 skete ødelæggelser og deres konsekvenser for den græske økonomi at udsætte forhøjelsen af det græske bidrag fra 0,19 pct. til 0,21 pct. fandt hos mange delegerede sympati, men som helhed var man dog i 5. udvalg betænkelig ved at foretage en revision af bidragsudvalgets forslag på et enkelt punkt, da spørgsmålet om en eventuel nedsættelse ville medføre nye diskussioner om fordelingen af den forhøjelse, som i så fald måtte foretages for andre landes bidrag. Den danske repræsentant udtalte, at det ville være ønskeligt, om bidragsudvalgets næste beretning, der kan ventes at indeholde forslag om en mere vidtgående revision af bidragsskalaen, blev udsendt så tidligt, at der kan blive adgang til inden drøftelsen i plenarforsamlingen at lade finansielle sagkyndige foretage en grundig overvejelse af forslagene.

5. udvalg vedtog med 39 stemmer, deriblandt de nordiske lande, mod 6, medens 3 lande afholdt sig fra at stemme, at godkende det af udvalget for medlemsbidrag fremsatte forslag til bidragsskala for 1954. Samtidig vedtog man, at udvalget i 1954 skulle foretage en almindelig revision af bidragsskalaen og forelægge en beretning herom ved plenarforsamlingens 9. samling.

Et forslag om at bemyndige generalsekretæren til atter i 1954 at modtage indbetaling af en del af medlemsstaternes bidrag i anden valuta end dollars blev vedtaget enstemmigt.

I plenarforsamlingens møde den 27. november f. å. vedtog man de foreslåede resolutioner med 50 stemmer, deriblandt de nordiske lande, 6 lande stemte imod, medens 2 stemte passivt.

4. De Forenede Nationers hovedsæde.

(Dagsordenens punkt 41).

Af generalsekretærens beretning til 8. plenarforsamling fremgik det, at der var